

RP 95/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst ändras så att det betalas återbetalningsränta på källskatt som återbetalas. På återbetalningsräntan ska tillämpas bestämmelserna om samfundsränta som återbärs och återbäringsränta som betalas på förskottsåterbäring i lagen om beskattningsförfarande.

För att lagen ska bli klarare föreslås det också att den ändras så att bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd också ska tillämpas på ränte-

påföljder vid försummelse med att innehålla källskatt.

Dessutom ska till lagen fogas en bestämmelse enligt vilken bestämmelserna om uppburen källskatt ska tillämpas också på en prestation som har deklarerats och redovisats som förskottsinnehållning men som borde ha deklarerats och redovisats som källskatt.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2015. Det föreslås att bestämmelsen om ränta på återbetalning av källskatt ska tillämpas retroaktivt redan på den källskatt som återbetalas för 2014.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Ränta på återbetalning av källskatt

Enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978), nedan *källskattelagen*, kan den skattskyldige sända en fråga för avgörande till Skatteförvaltningen, om den skattskyldige anser att i källskatt har uppburits mer än vad som förutsätts i ett internationellt avtal eller att uppbörden av skatten annars har varit felaktig, och den som är skyldig att uppbära skatten inte har rättat uppbörden. Konstaterar Skatteförvaltningen att ett för stort belopp har uppburits i källskatt, ska den bestämma att det överstigande beloppet ska återbetalas till den skattskyldige. Rättelseyrkande ska göras senast inom fem kalenderår efter att skatten debiterats.

I regel betalas inte återbäringsränta på källskatt som betalats tillbaka. Ett undantag från detta utgör 3 f § i källskattelagen, enligt vilken den i 3 b § avsedda källskatt eller slutliga skatt som tagits ut för prestationer som hör

till tillämpningsområdet för rådets direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater, nedan *direktivet om räntor och royalties*, ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället enligt paragrafen rätt att på den skatt som ska återbetalas erhålla ränta som till sin storlek motsvarar den samfundsränta som avses i 40 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Högsta förvaltningsdomstolen har den 25 september 2013 gett ett årsboksbeslut HFD:2013:148 enligt vilket det på källskatt som det fastställts att ska återbäras till en begränsat skattskyldig ska betalas en återbäringsränta som motsvarar ränta på samfunds-skatt. Fallet gäller en svensk stiftelse som har ansökt om återbäring av källskatt som innehållits för de dividendinkomster som bolaget

mottagit från ett finländskt aktiebolag under åren 1999—2007. Behöriga skattemyndigheter i Finland och Sverige hade ingått en överenskommelse om att stiftelsen var befriad från att betala skatt i Finland för de dividender som finländska bolag betalade den 1 januari 1999 och därefter. Detta hade skett i ett förfarande enligt artikel 10 stycke 7 i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (142/1997). Källskatt som innehållits för åren 2002—2007 hade återbetalats. Källskatt som betalats för åren 1999—2001 återbetalades däremot inte, eftersom yrkandet om återbetalning inte hade framställts i tid.

I sitt beslut hänvisade högsta förvaltningsdomstolen till artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan *EUF-fördraget*, enligt vilket alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeland är förbjudna. Domstolen konstaterade att den grundläggande fri- och rättigheten som gäller fri rörlighet för kapital i unionsrätten bland annat innebär att en begränsat skattskyldig som får dividendinkomster i Finland inte får beskattas strängare än en allmänt skattskyldig i Finland som mottar dividender i motsvarande situation. När det gäller avkastning på kapital kan det objektivt anses att en allmänt och en begränsat skattskyldig är i samma position. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade vidare att stiftelsen var ett svenskt allmännyttigt samfund som var befriat från skatt på dividendinkomster i Sverige. Ett motsvarande finländskt samfund hade varit befriat från skatt på dividendinkomster i Finland om inte dividendinkomsterna tillhörde näringsverksamhetens inkomstkälla hos ett motsvarande finländskt samfund. Det framgick inte att dividenderna som stiftelsen fått från Finland skulle ha utgjort inkomst av näringsverksamhet. Med hänsyn till principen om fria kapitalrörelser borde man inte ha innehållit källskatt på dividenderna som stiftelsen fick från Finland. Den behöriga myndigheten har betalat tillbaka källskatten som innehållits under åren 2002—2007 men inte betalat ränta på dem. Det bestäms inte i källskattelagen om att ränta ska betalas på källskatt som återbärs. Om ett finländskt allmän-

nyttigt samfund hade begärt omprövning av beskattningen och om begäran hade godkänts hade det utgått samfundsränta i enlighet med 77 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Enligt högsta förvaltningsdomstolen kan reglerna i fråga om källskatt som återbärs till en svensk stiftelse enligt kravet på motsvarighet inte vara mindre förmånliga än bestämmelserna för inkomstskatt som återbärs till ett inhemskt allmännyttigt samfund. Således ansåg högsta förvaltningsdomstolen att det med stöd av 40 § 2 mom. och 77 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande ska betalas samfundsränta på återbäringen av den källskatt som innehållits för åren 2002—2007 och som hade återbetalats till stiftelsen. Högsta förvaltningsdomstolen beslutade att ärendet skulle sändas tillbaka till Skatteförvaltningen för fastställande och återbäring av ränta.

1.2 Ränta som tas ut på debiteringar av källskatt

Enligt 8 § i källskattelagen ska de stadganden i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) som gäller förskottsinnehållning och stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen iakttas i tillämpliga delar i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, påföljderna av underlåtenhet att fullgöra uppbörds- och redovisningsskyldigheten, betalning och övervakning av källskatt, deklARATIONSSKYLDIGHET för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.

Skattekontolagen (604/2009) tillämpas på källskatt som avses i 2 kap. i källskattelagen. När försummad källskatt debiteras i skattekontoförfarande fastställs i praktiken en dröjsmålsränta som avses i 32 § i skattekontolagen.

1.3 Förskottsinnehållning på inkomst som beskattas enligt källskattelagen

Enligt 18 § i källskattelagen gäller vad som föreskrivs om förskottsinnehållning för inkomst på vilken källskatt uppburits och för vilken inkomsttagaren ska beskattas på annat

sätt än enligt källskattelagen. Enligt 11 § 1 mom. i källskattelagen ska det innehållna förskottets belopp dras av från det skattbelopp som den som är skyldig att uppbära skatten ålagts att betala enligt 8 §, om källskatt inte har uppburits men på inkomsten har innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd.

Vid betalningstidpunkten har den som betalar lön eller någon annan prestation inte nödvändigtvis kännedom om mottagarens ställning i beskattningen, dvs. om denne är allmänt skattskyldig eller begränsat skattskyldig. Därför kan det hända att betalaren redovisar och deklarerar betalningen till Skatteförvaltningen som förskotts innehållning även i sådana fall där mottagaren är begränsat skattskyldig och stadganden som gäller källsskatt hade varit tillämplig. I fråga om andra situationer än sådana som gäller försummelser innehåller källskattelagen inga bestämmelser för den händelse att förskotts innehållning har verkställts för inkomst som borde ha beskattats med stöd av källskattelagen.

2 EU-rätten och rättspraxis vid Europeiska unionens domstol

2.1 EU-domstolens avgörandepraxis gällande skyldighet att betala ränta på återbetalning

Europeiska unionens domstol konstaterade i sitt avgörande i de förenade målen C-397/98 och C-410/98, Metallgesellschaft Ltd m.fl. att under sådana omständigheter, när gemenskapsrätten inte åsidosätts till följd av att själva skatten betalas, utan på grund av att den ska betalas i förskott, utgör räntan "återbetalning" av vad som felaktigt betalats och är nödvändig för att återställa den likabehandling som garanteras genom artikel 52 i fördraget. Enligt domstolen medför artikel 52 i grundfördraget följaktligen att en skattskyldig med hemvist i en annan medlemsstat har rätt till ränta på den i förskott betalda samfundsskatt som dotterbolaget erlagt för perioden från det att förskottsskatten betalades till dess att den slutgiltiga samfundsskatten förfaller till betalning. Detta belopp kan

krävas inom ramen för en talan om återbetalning.

I målen C-446/04 Test Claimants in the FII Group Litigation samt C-591/10 Littlewoods Retail Ltd m.fl. hänvisade domstolen till målen C-397/98 och C-410/98 och konstaterade att när en medlemsstat har tagit ut skatter eller avgifter i strid med gemenskapsrättsliga bestämmelser ska de rättssökande ha rätt till återbetalning inte bara av den rättsstridigt uppburna skatten, utan också av de belopp som betalats till denna stat eller som innehållits av denna i direkt anslutning till denna skatt. Hit hörde även kostnader som berodde på att beloppen inte var tillgängliga därför att skatten skulle betalas i förväg.

Unionens domstol har bl.a. i mål C-147/01, Weber's Wine World konstaterat att det i avsaknad av gemenskapsrättsliga föreskrifter i fråga om återbetalning av skatter som har påförts felaktigt, ska det i varje stats rättsordning anges vilka förfaranden som är tillämpliga på sådana ansökningar om återbetalning. Dessa förfaranden får emellertid inte vara mindre förmånliga än de som reglerar liknande situationer som grundas på nationell rätt. Domstolen kallar detta likvärdighetsprincipen. Dessutom konstaterade domstolen att dessa regler inte får göra det i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av gemenskapsrätten. Detta kallar domstolen för effektivitetsprincipen.

Domstolen konstaterade i mål C-390/96 Lease Plan Luxembourg, att om en skattskyldig beviljas ränta endast från det att ett krav har framställts till medlemsstaten, och till en räntesats som är lägre än den som är tillämplig med avseende på den ränta som de skattskyldiga personer som är etablerade i denna stat erhåller i kraft av lagen efter att den lagstadgade tidsfristen för återbetalning har löpt ut, strider mot artikel 59 i fördraget.

I sin avgörandepraxis har EU-domstolen inte tagit ställning till sådana bestämmelser om förfarandet som gäller hur man ska betala tillbaka nationella skatter som obefogat tagits ut. Sådana bestämmelser ingår inte heller i övrigt i unionslagstiftningen. På grund av detta ska det i medlemsstats nationella rättsordning anges vilka domstolar som är behöriga och vilka förfaranden för att väcka talan som är avsedda att tillvarata rättigheter som

för enskilda följer av gemenskapsrätten. Till detta hör klassificering av talan som väcks vid de nationella domstolarna av personer som lidit skada. Enligt etablerad rättspraxis vid unionens domstol får inte dessa villkor vara mindre förmånliga än de som avser liknande ersättningsanspråk som grundas på nationell rätt. De nationella domstolarna ska garantera att de enskilda har tillgång till ett effektivt rättsmedel som ger dem möjlighet att få tillbaka en felaktigt uttagen skatt och belopp som betalats till eller innehållits av en medlemsstat i direkt samband med nämnda skatt.

2.2 Fri rörlighet för kapital och betalningar

EUF-fördragets artikel 63 om fria kapitalrörelser innebär i fråga om beskattning att EU-ländernas beskattning inte får begränsa den fria rörligheten för kapital och betalningar mellan EU-länder eller mellan EU-länder och tredjeländer. Även om EUF-fördragets artikel 63 om fria kapitalrörelser tillåter beskattning som behandlar skattskyldiga som inte är i samma ställning i fråga om hemviststaten eller den stat där kapitalet är placerat på olika sätt, får behandlingen dock inte innebära godtycklig diskriminering eller förtäckta restriktioner av den fria rörligheten för kapital och betalningar. Det har ansetts att artikel 63 inte i praktiken har något större mervärde i förhållande till den så kallade rule of reason-doktrinen, som kan tillämpas på vilken som helst av de grundläggande fri- och rättigheterna. Enligt den kan reglering som indirekt är diskriminerande eller begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna vara berättigad, om den har ett legitimt syfte som överensstämmer med EU-fördraget och om den kan motiveras med tvingande hänsyn till allmänt intresse.

Däremot tillämpas artikel 43 som gäller fri etableringsrätt inte i förhållande till tredjeländer. Bland annat i mål C-157/05 Holböck bekräftades att i förhållande till tredjeländer endast kan tillämpas artikel 63 om fria kapitalrörelser. EU-domstolen har bland annat i målen C-102/05 A och B och C-492/04 Lasertec konstaterat, att artikeln om fria kapitalrörelser dock inte tillämpas i situationer där

det i den nationella lagstiftningen närmast är fråga om begränsning av etableringsrätten i förhållande till tredjeländer. Bland annat i målen C-102/05 A och B, C-31/11 Marianne Scheunemann och C-492/04 Lasertec konstaterade EU-domstolen att man i dessa fall inte kunde hänvisa till fria kapitalrörelser i förhållande till tredjeländer, även om det innebar att ingendera av dessa grundläggande fri- och rättigheter var tillämplig på grund av att den fria etableringsrätten inte är tillämplig på tredjeländer.

I detta sammanhang ska man dock göra skillnad på vad som är så kallade direktinvesteringar och vad som är portföljinvesteringar. I princip omfattas direktinvesteringar av den fria etableringsrätt som avses i artikel 43. Portföljinvesteringar bedöms i princip utifrån den fria rörligheten för kapital, med andra ord är diskriminerande beskattning av en i ett tredjeland bosatt mottagare av utdelning från en portföljinvestering endast tillåten, om en sådan behandling inte innebär godtycklig diskriminering eller förtäckta restriktioner av den fria rörligheten för kapital och betalningar. I det fall att den nationella bestämmelsen är tillämplig på såväl direktinvesteringar som portföljinvesteringar, har EU-domstolen bland annat i målen C-35/11 Test Claimants in the FII Group Litigation II och C-282/12 Itelcar konstaterat, att den artikel som garanterar fria kapitalrörelser kan tillämpas, trots att det är fråga om en direktinvestering.

3 Föreslagna ändringar

3.1 Ränta på återbetalning av källskatt

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas enligt 40 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samfundsränta på den skillnad som ska återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Enligt 41 § i lagen om beskattningsförfarande räknas samfundsräntan från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till kvarskattens första förfallo-

dag eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen ska ske.

Enligt 43 § i lagen om beskattningsförfarande ska på andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmåners förskottsåterbäring räknas *återbäringsränta (återbäringsränta)*. Enligt paragrafens 2 mom. beräknas återbäringsräntan utgående från referensräntan som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Enligt lagens 44 § 1 mom. räknas återbäringsräntan ut från den 1 februari året efter skatteåret till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen ska ske.

I propositionen föreslås att till 11 § i källskattelagen fogas ett nytt 4 mom. Enligt momentet ska det betalas återbäringsränta på källskatt som återbärs. På återbäringsräntan ska tillämpas vad som föreskrivs om samfundsränta som återbärs och återbäringsränta i 40—46 samt 77 § i lagen om beskattningsförfarande. Räntan ska i fråga om samfund uträknas på motsvarande sätt som enligt 41 § i lagen om beskattningsförfarande från dagen efter den sista inlämningsdagen för samfundets skattedeclaration eller dagen då samfundet som allmänt skattskyldig borde ha lämnat in sin skattedeclaration till återbäringsdagen. I fråga om fysiska personer räknas räntan på motsvarande sätt som enligt 44 § i lagen om beskattningsförfarande ut från den 1 februari året efter skatteåret till återbäringsdagen. Det föreslås att bestämmelsen ska tillämpas retroaktivt på källskatt som återbärs för 2014. Även om EU-rätten inte i alla situationer förutsätter att källskatt ska återbäras med ränta är det bland annat av administrativa orsaker, för att återbäringsförfarandet ska vara så enkelt som möjligt samt också på grund av principen om ickediskriminering ändamålsenligt att ändra lagstiftningen så, att skatten i alla situationer återbärs med ränta.

I 3 f § i källskattelagen föreskrivs om rätten till ränta på återbetalning för källskatt som innehållits på ränta eller royalty, enligt artikel 1.16 i direktivet om räntor och royalties, för en förmånstagare som avses i direktivet. Detta är alltså fråga om en specialbestämmelse som beror på direktivet. Vad gäller tillämpning av paragrafen förslås att ränteperi-

oden ska börja löpa antingen från dagen efter sista inlämningsdagen för skattedeclarationen eller från den dag när det har gått ett år sedan i 3 f § avsedda ansökan om källskatt och upplysningar till stöd för denna mottagits, beroende på vilken av dessa som infaller först.

3.2 Ränta som tas ut på debiteringar av källskatt

Av tydlighetsskäl föreslås att 8 § i källskattelagen ska ändras så att då källskatt debiteras ska på prestationen inom skattekontoförfarandet tas ut motsvarande räntor och andra dröjsmålspåföljder såsom vid debitering av förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd.

3.3 Förskottsinnehållning på inkomst som beskattas enligt källskattelagen

Det föreslås att till 18 § i källskattelagen ska fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket på förskottsinnehållning ska tillämpas källskattelagen, om förskottsinnehållningen har verkställts på inkomst som ska beskattas enligt bestämmelser som gäller källskatt. Således ska sådana prestationer som den som betalar ut lön eller en någon annan betalningsskyldig redovisat och deklarerat till Skatteförvaltningen som förskottsinnehållning behandlas som källskatt i dessa situationer. Som en följd av ändringen ska för dessa prestationer även betalas återbäringsränta, om villkoren för återbäring av källskatt enligt 11 § 2 mom. i källskattelagen uppfylls.

Enligt 11 § 1 mom. i källskattelagen ska det innehållna förskottets belopp dras av från det skattbelopp som den som är skyldig att uppbära skatten ålagts att betala enligt 8 §, om källskatt inte har uppburits men på inkomsten har innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd. Enligt den föreslagna ändringen av 18 § 2 mom. ska en ovan avsedd prestation som deklarerats som förskottsinnehållning räknas till godo som källskatt. Nämda bestämmelse i 11 § är dock fortfarande behövlig för att det ska kunna fastställas påföljder för den som betalat pre-

stationen för skillnaden mellan den debiterade förskottsinnehållningen och den källskatt som inte debiterats.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Den största andelen av ansökningarna om återbäring av källskatt är ansökningar om återbäring av källskatt på dividendinkomster. År 2010 återbetalades källskatt till ett belopp av 40,1 miljoner euro, varav 38,3 miljoner utgjorde återbetalningar av källskatt på dividender till samfund och resten, 1,8 miljoner euro, till fysiska personer. År 2011 återbetalades källskatt på dividender till ett belopp av 23,2 miljoner euro varav 22,2 miljoner betalades till samfund och ca 1 miljon euro till fysiska personer. År 2012 återbetalades källskatt till ett belopp av 68,3 miljoner euro varav 66,4 miljoner till samfund och ca 1,9 miljoner euro till fysiska personer. År 2013 återbetalades källskatt på dividender till ett belopp av 48 miljoner euro varav 47 miljoner euro betalades till samfund och ca 1 miljon euro till fysiska personer.

Skatteförvaltningens datasystem tillhandahåller inte information med hjälp av vilken man kunde fastställa en exakt ränteperiod för ränta på källskatt som återbärs. Enligt uppgift från Skatteförvaltningen ansöks om återbäring av källskatt på dividendinkomster i genomsnitt tre år efter betalningstidpunkten. Räntesatsen för samfunds-ränta som återbärs och återbäringsränta har varit 0,5 procent sedan 2010. Utgående från ovanstående uppgifter är det möjligt att uppskatta räntekonsekvenserna för återbäringarna av källskatt på dividend för 2010 till ca 600 000 euro. Räntekonsekvenserna för återbäring av källskatt på dividend för 2011 kan uppskattas till ca 348 000 euro. Motsvarande uppskattning för 2012 är ca 1 miljon euro och för 2013 ca 720 000 euro. Sammanfattningsvis kan det konstateras att de årliga ekonomiska konsekvenserna av ändringen med nuvarande räntenivå uppskattningsvis uppgår till mellan några hundratusen euro och ca en miljon euro.

I källskatt på arbetsersättningar har 2011 betalats tillbaka ca 278 000 euro och

2012 ca 175 000 euro. I källskatt på löner har 2011 betalats tillbaka ca 258 000 euro och 2012 ca 450 000 euro. I källskatt på räntor har 2011 betalats tillbaka mindre än 10 000 euro och 2012 mindre än 30 000 euro. Enligt uppgift från Skatteförvaltningen ansöks om återbäring av källskatt på dessa prestationer i genomsnitt ca sex månader efter betalningsdagen. Räntekonsekvenserna i fråga om dessa prestationer uppskattas inte vara betydande.

4.2 Konsekvenser för förvaltningen

I enlighet med högsta förvaltningsdomstolens beslut 2013:148 har Skatteförvaltningen börjat betala återbäringsränta på källskatt som betalas tillbaka. Således har nödvändiga ändringar i Skatteförvaltningens datasystem gjorts. Ändringen i sig har uppskattningsvis inga betydande konsekvenser för det administrativa arbetet, eftersom rätten till ränta avgörs med nuvarande resurser samtidigt som Skatteförvaltningen handlägger ansökningarna om återbäring av källskatt.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtande om propositionen har begärts av Skatteförvaltningen, Ålands landskapsregering, Finlands Näringsliv rf, Centralhandelskammaren, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Suomen Veroasian-tuntijat ry, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf. Skatteförvaltningen, Ålands landskapsregering och Suomen Veroasian-tuntijat ry lämnade utlåtande.

6 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 2015. Det föreslås att bestämmelsen om ränta på återbäring av källskatt ska tillämpas retroaktivt på källskatt som återbärs för 2014.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 8 §, sådan den lyder i lagarna 1120/1996 och 563/2004, samt

fogas till 11 §, sådan den lyder i lagarna 1120/1996, 611/2009 och 510/2010, ett nytt 4 mom. och till 18 § ett nytt 2 mom. som följer:

8 §

Bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd och de bestämmelser och föreskrifter om förskottsinnehållning som utfärdats eller meddelats med stöd av den lagen ska iakttas i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, räntepåföljder och andra påföljder på grund av att uppbörds- och redovisningsskyldigheten har försummats, betalning och övervakning av källskatt, deklarationsskyldighet för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om samfundsränta som återbärs och återbä-

ringsränta i 40—46 och 77 § i lagen om beskattningsförfarande. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med dagen efter sista inlämningsdagen för skattedeklarationen eller från och med den dag när det har gått ett år sedan i 3 f § avsedda ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

18 §

Om förskottsinnehållning har verkställts på inkomst som inkomsttagaren ska beskattas för enligt bestämmelser som gäller källskatt, ska på förskottsinnehållningen tillämpas de bestämmelser som gäller uppuren källskatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 11 § 4 mom. tillämpas första gången på källskatt som återbetalas för 2014.

Helsingfors den 10 juli 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Undervisnings- och kommunikationsminister *Krista Kiuru*

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 8 §, sådan den lyder i lagarna 1120/1996 och 563/2004, samt

fogas till 11 § sådan den lyder i lagarna 1120/1996, 611/2009 och 510/2010, ett nytt 4 mom. och till 18 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

8 §

De stadganden i lagen om förskottsuppbörd som gäller förskottsinnehållning och stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen iaktas *i tillämpliga delar* i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, påföljderna av underlåtenhet att fullgöra uppbörds- och redovisningsskyldigheten, betalning och övervakning av källskatt, deklara-tionsskyldighet för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.

11 §

Föreslagen lydelse

8 §

Bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd och de bestämmelser och föreskrifter om förskottsinnehållning som utfärdats eller meddelats med stöd av den lagen ska iaktas i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, *räntepåföljder och andra påföljder på grund av att uppbörds- och redovisningsskyldigheten har försumrats*, betalning och övervakning av källskatt, deklara-tionsskyldighet för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (återbäring av källskatt) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om samfunds-ränta som återbärs och återbäringsränta i 40—46 och 77 § i lagen om beskattningsförfarande. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med dagen efter sista inlämningsdagen för skattedeklarationen eller från och med den dag när det har gått ett år sedan i 3 f § avsedda ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

18 §

18 §

Om förskottsinnehållning har verkställts på inkomst som inkomsttagaren ska beskattas för enligt bestämmelser som gäller källskatt, ska på förskottsinnehållningen tillämpas de bestämmelser som gäller uppburen källskatt.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 11 § 4 mom. tillämpas första gången på källskatt som återbetalas för 2014.*